

(Autor text : Miquel Aguilar i Barberà – neuròleg)

EL que més preocupa “el tumor”

Una mare ens explica el problema del seu fill :

“ Ell es un noi molt maco, te il·lusions però alhora te pors ja que li costa enfrontar-se al seu dia a dia . Ell ho vol fet tot, vol arribar a o arriben els seus companys de classe però te limitacions per jugar al pati, i per fer els deures .. és una mica més lent en els seus aprenentatges .. i tot degut a un quist, un tumor, un creixement indegut que li va destruir part del seu cervell.... és dur conviure amb aquestes mancances però cal seguir endavant ....”

Un tumor, un quist, una neoplàsia, un càncer

Son paraules que fan tremolar a la persona més forta, a la més espavilada, a la més prudent i a la més valenta .

Hi ha connotacions que fan pensar amb la pèrdua, amb la possibilitat de mort més o menys imminent, amb complexitat de tractament ,amb efectes adversos.

Un tumor, un quist, en el cervell

Te doble connotació de perill i d’espant i de respecta ... ja que en el “cervell” tots hi col·loquem i veiem lo més noble del nostre cos i pensament , el motor, el director dels nostres actes i decisions. Sentit de pèrdua encara més gran

No tots els tumors son iguals

- Hi ha diferents tipus de tumor, son com una gran família de cosins , i de germans i com les persones hi ha les que se semblen molt , i las que son molts diferents.
- Hi ha els tumors benignes o “bons” que pel seu creixement lent i la seva poca capacitat d’invasió és poden eliminar de forma radical sense possibilitat de reproduir-se i a la contra altres malignes o “dolents” de creixement més ràpid o accelerat i amb capacitat d’invasió i de destrucció elevada que obligar a descobrir-los aviat i actuar amb més energia per aconseguir-ne la seva destrucció.

- Hi ha tumors “petits” i tumors “grans” i “molt grans . ...la mesura també és important ja que el cap ..és una “caixa tancada” , i que esta “plena” dels seu contingut normal ..... un tumor gran ocupa u espai que no li correspon i obliga a un procés d’adaptació del seu entorn el creixement lent permet una adaptació millor però alhora l’adaptació silenciosa fa que a vegades el diagnòstic sigui tardà.
- El cervell es molt gran i no tot el cervell és igual , és també important la localització del tumor hi ha llocs de “fàcil accés “ a on si pot arribar amb molta facilitat ,per al contrari altres localitzacions són de difícil abordatge per estar molt endins , al fons, a prop d’estructures molt delicades.

Hi ha tumors “primaris” i “tumors que venen de lluny”

- **Un tumor primari:** neix , creix i es reproduueix dins del cervell en alguna de les seves estructures pròpies siguin les cobertes que la rodegen i li donen protecció com les meninges (MENINGIOMES) en general benignes, que poden ser petits o arribar a ser molt grans, o de qualsevol de les cèl·lules que en formen part astròcits (ASTROCITOMES), oligodendròcits (OLIGODENDROGLIOMES) o EPENDIMOMES o MEDULOBLASTOMES .
- **De cada un de les formes de tumors primaris_** hi ha tipus i subtipus diferents en funció de la seva rapidesa de creixements , de la seva composició grau u, de grau dos, anaplàstic,..
- **Hi ha tumors primaris_** que son relativament senzills , que tenen un sol tipus de cèl·lules i d’altres que son mixtes i fan una barreja de components .... una part més sòlida i compacta, d’altres més líquida , o amb grassa. Hi ha tumors a on poden trobar components molt variats i sorprenents.
- **Hi ha tumors que “venen de lluny “ són les metàstasi,** son tumors que tenen al seu punt de naixement fora del sistema nerviós o en un punt distant del mateix però que després d’un curt o llarg recorregut arriben al seu nou destí per fer un nou niu i créixer des de la nova posició poden haver-hi una o més metàstasi,i ell pot ser la “primera en donar la cara “és a dir expressar-se en forma de signes o símptomes .

La forma d’expressar-se un tumor pot ser MOLT DIFERENT, dependrà de la seva localització i de la seva grandària

- Pot anunciar-se com una **activitat “irritativa” , una descàrrega excessiva** d’electricitat cerebral , lo que anomenem **“crisis epilèptiques”** , que son focals o parcials , simples , complexes i/o secundàriament generalitzades ..... la focalitat clínica, les manifestacions orienten cap al lloc a on estar el tumor

- Dificultat per expressar-se
  - Visions entranyes
  - Moviment de la ma
  - Alteració de la sensibilitat
  - i si se generalitza, pot alterar el nivell de consciència, perdre la mateixa i acompanyar-se de manifestació motores aparatoses “crisis convulsives ... de GRAN MAL”
- **Signes deficitaris** , de pèrdua o reducció de la funció i també a conseqüència de l’activitat “normal” de les estructures de veïnatge
    - Debilitat
    - Adormiment
    - Pèrdua de la visió
    - Alteració de l’equilibri i de la coordinació
- També si el tumor és gran i ocupa massa espai, o bé esta situat en llocs de pas i provoca alteració de la dinàmica del líquid que hi ha dins del cap pot provocar un **“augment de la pressió dins del cap “** i donar lloc a ..
    - Mal de cap
    - Vòmits sobtats
    - Disminució del nivell de la consciència “son excessiva “
    - Visió doble
    - Alteració dels esfínters
    - Canvis de la personalitat
    - Signes de falsa focalitat.

Lo més important és fer un diagnòstica lo més aviat possible i posar fil a l’agulla amb promptitud

- Les eines fonamentals del diagnòstic son fonamentalment la clínica els afectats , i els seus familiars han de consultar al metge en front de la sospita de que hi ha quelcom “que no va be”
- Els metges han de saber interpretar que lo significa que un cervell “es queixa” , i davant l’evidència establir les proves i els circuits més adients i ràpids és necessari veure el cap per dins per assegurar les sospites..... lo més convenient son les proves de NEUROIMATGE , el TAC cranial i/o la RMN cranial , a vegades les dues exploracions són complementàries , i s’ajuda en la seva informació si hi ha contrast que permet millorar la visualització dels canvis ...
- Els especialistes han de confirmar el “tumor” , apropar-se a la seva naturalesa “primària o secundària” , “benigna o maligna” valorar el seu pronòstic ,la necessitat d’actuació immediata , la millor tècnica de aproximació al tumor i el millor tractament

Hi ha moltes coses a fer per combatre al tumor en cada casa hi ha una estratègia pròpia

- La cirurgia ha avançat molt en quant a experiència dels metges que la practiquen , les tècniques que empren, ... tan en la identificació del tumor abans i durant la

intervenció.. com amb la seva extracció o eliminació i sempre tenint en conta la “prudència” de no arribar més lluny del que és pot ”primum non nocere “ (“lo primer és no fer mal , innecessari o no justificat”)

- Hi ha la Radioteràpia que permet afrontar llocs i tumors que abans eren inaccessibles és diu que ara la “radioteràpia fa veritables meravelles ”
- També disposem de fàrmacs que poden contribuir a reduir la grandària del tumor , a frenar la seva progressiu , a destruir alguns tipus de tumor.
- Tractaments immunològics
- Tractaments genètics

Sovint la combinació dels tres o més elements signifiquen la millor oferta

Després de les intervencions la “vida segueix” i la lluita no pare

- S’ha de superar psicològicament el que ha estat la vivència del quist o tumor , recuperar l’esperança i la il·lusió , encara que tot hagi estat un èxit aparent .
- Cal seguir lluiten per afrontar, millorar, les seqüeles de tot tipus que puguin restar després del primer tractament.
- Cal estar preparat per afrontar una nova recaiguda.
- Cal reincorporar-se a la normalització, a la participació , a la integració en una societat que ens espera.